

Земята, по която раснем,

и дъжд свежи,

и жега жари я,

и тя за нас е най- прекрасна

и носи името – България!

Кой ме люлее в омайното утро пробудено?

Кой ме зове из усойте с майчински глас?

Ти ли земя, с пъстротата на цветните губери,

опияняваш душата ми в ранния час?

България!

Символ на родната красота е българското знаме, запазено чисто и неопетнено през дългите години на робство и тирания, чак до наши дни.

В този тържествен за нас ден, нека посрещнем българското знаме и чуем химна на Република България.

ПРЕДСТАВЯНЕ НА ГОСТИ, СЛОВО НА ДИРЕКТОР

Петнайсти е, и пак Септември

и никак той не е обикновен.

Той весел е, макар че е на pewno

и най-сериозният, тоз пръв учебен ден!

Отново за учебната година

разкри училището днес врати.

Звъни звънец из цялата родина –

в села и градове, навред кънти.

И ние хилядите ученици,

към този звън летим като орляк

и с бодрите си, весели редици

изпълваме училището пак.

Ей, лельо ! Рано в утринта,

разтваряй тежката врата !

Привет, учители добри !

Привет от родните гори !

Изпълнен с този екот многогласен,

от септемврийско утро озарен,

начало на живота ни прекрасен –

как радостен си, пръв учебен ден !

МИЛИ ПЪРВОКЛАСНИЦИ,

В зениците ви радост свети

и на очакване лъчът.

С усмивки скрити сред букети

в клас влизате за първи път.

И Слънчо, първокласник весел,

припряно между вас търчи.

Не чанта, облаче понесъл,

вместо цветя – букет лъчи.

Здравей , училище любимо !

Запей, звънче, със ясен глас !

Пораснах в детската градина,

а днес съм вече в първи клас.

Сбогом взех си с детската градина,

първокласник станах таз година.

Трепка майка ми щастлива

ученик съм, ученик съм аз.

Сбогом, кукличко добричка !

Сбогом, малко мече !

Аз от днес съм ученичка

като батко вече.

С вас по – малко ще играя,

да сме си наясно !

Трябва всичко сам да знае

всеки първокласник.

Да си първокласник – то не е шега.

Колко много грижи имам аз сега !

По часовник ставам – времето следя.

Мирно на чина си, трябва да седя.....

Пиша, пиша букви и чета на глас

и разказвам ясно, и внимавам в час.

Много, много грижи имам аз сега

да си първокласник – то не е шега.

/дете със звънец/

Звъни, звънче, звъни! България зове –

за пътища и висини невръстните си синове!

/дете с ключ/

Трепва сребърната чаша на училищен звънец.

Влизай, малко първолаче! Тук е твоят бял дворец!

/дете с менче/

Учете се, малки дечица, пишете, четете

и своята малка главица с разум напълнете!

Първокласници влизат в училището, водени от учителката им, като минават под арка от цветя и по бяло платно.

Съставил: Е.Билбилева

[Поздравете учениците с Първия учебен ден с картички от ТУК](#)